

BOLDOG BOGDÁNYFY SZILÁRD PÜSPÖK ÉS VÉRTANÚ

Bogdánffy Szilárd Crna Baran (Feketető, ma Szerbia) született 1911. február 21-én. 1934. június 29-én szentelték pappá Nagyváradon, ahol főleg az ifjúság nevelésével foglalkozott. 1949. február 14-én Bukarestben titokban püspökké szentelték. Ettől kezdve a karhatalom potenciális ellenségét látott benne, akit kegyetlen kínzásokkal próbáltak megalkuvásra bírni. A börtönökben a rendíthetetlen hűség és az áldozatos felebaráti szeretet jellemezte. 1953. október 1-én halt meg a nagyenyedi börtönben, itt a közeli rabtemetőbe temették, mely fölülé azóta tömbházakat emeltek.

szentírási szakaszok - 1Pét 3, 14-17 / Mt 10, 28-33

Ha szenvedtek is az emberek /szemében * halhatatlansággal volt telve a /reményük. Kevés fenyítés után nagy jótéteményeket /nyertek * mert Isten próbára tette és magához méltónak találta /őket. **Ant.** Mint aranyat a /kohóban * megvizsgálta és égőáldozatul elfogadta /őket. A látogatás idején majd felragyognak † és olyanok lesznek, mint a /szikra * mely tovaraharapózik a /tárlón. **Ant.** Ítéleznek majd a nemzetek fölött † és uralkodnak a /népeken * és az Úr lesz a királyuk mindö/rokké. Mert kegyelem és /irgalom * az ő választottainak osztály/része. **Ant.**
Vagy: COMMUNIO: D.U. 160h QUI MIHI MINISTRANT Jn 12,26 / 22. zs.

A- ki né-kem szol-gál, en-gem kö-ves-sen, és a- hol én va-gyok

ott lesz az én szol-gám. (1.t.) † *

Az Úr az én pásztorom, nincsen hiányom /semmben, * zöldellő réteken ad helyet /nékem. Csöndes folyóvizek mellett nevelt föl /engem * felűdítette az én /lelkemet. **Ant.** Az igazság ösvényein vezetett /engem * az ő ne/véért. Ha a halál völgyében járok is, nem félek a /rossztól, * mert te ott vagy /velem. **Ant.** A te vessződ és pásztor/botod * megvigasztal /engem. Asztalt terítesz /nekem * hogy szorongatóim szégyent /valljanak. **Ant.** Megkented olajjal /fejemet, * színültig töltöd /kelyhemet. És a te irgalmasságod kísér /engem * életemnek minden /napján. Hogy az Úr házában /lakjam * időtlen /időig. **Ant.**

D.U. 164

1. Imádlak, nagy Istenség, Test s vér, titkos, mély Szentség, leborulva. Itt van, Isten s emberség, véghetetlen nagy Főlség! fölládozva.
2. Üdvözlégy, te szent manna, ennél többet ki adna? Nincs mód benne; Ez az égi nagy Jóság, a teljes Szentháromság nagy kegyelme.
3. Szent testével így táplál, hogy ne ártson a halál, mily kegyesség! Szent vérével harmatoz, így szelídít magához ez Istenség.
4. Szállj le hozzám, szent Kenyér, jöjj, ártatlan, drága Vér, szánd lelkemet! Bár hajlékom nem méltó, elég Tőled csak egy szó; vedd szívemet.

D.U. 182

1. Üdvözlégy, édes Jézusunk! Erős hittel itt megvallunk, e szentségben mi imádunk, Istenünknek magasztalunk. 2. Te vagy világ Megváltója, mennyországnak megnyitója. éhes lelkünk táplálója, bús szívünknek orvoslója. 3. Édes Jézus neked élek, édes Jézus, neked halok, életemben, halálomban, édes Jézus, Tied vagyok.

ZÁRÓÉNEK: D.U.210

1. Győzhetetlen én Kőszálom, védelmezőm és Kővárom, a keresztfán drága áron, oltalmamat tőled várom! 2. Sebeidnek nagy voltáért, engedj kedves áldozatért, drága szép piros véredért, kit kiöntél ez világerért. 3. Reád bízom az ügyemet, ó Jézusom én lelkemet, megepedett bú szívemet, szegény, árva, bús fejemet.
4. Irgalmazz meg én lelkemnek, ki vagy ura mennynek-földnek; könyörgök csak Felségednek, én megváltó Istenemnek.

GYŰJTŐÉNEK: D.U. 254

1. Boldog Szilárd vértanú, akit ma ünneplünk, - éneklő örömmel mind együtt köszöntünk:- Krisztushoz közel vagy, hitben erős szentünk, - dicséretet zengünk.
2. Megvetve Istenért zsarnoki parancsot,- bálványnak hódolni térded meg nem hajtod, - félelmes bilincsek, tüzláng, szörnyű kínpad, - hitedben nem ingat.
3. Vége van immáron most a nagy kínoknak, - vérednek cseppjei rubintként ragyognak, - menyegzős ruhádnak ez lett ékessége, - koronád szépsége.

D.U. 255

1. Boldog Szilárd hitvalló ünnepi napjára, - hív minket Krisztusnak Anyaszentegyháza.
2. Mint csillag az égen, tündöklék érdeme, - az élők könyvébe írta őt Istene.
3. Szívében megfogant az Isten kegyelme, - s mert híven ápolta, gyümölcsét termette.
4. Jutalmát elnyerte, közbenjár érettünk, - példáját követve, hogy mi is megtérjünk.
5. Dicsőség Atyának, Fiúnak, Léleknek, - a három személyben egy-örök Istennek!

INTROITUS: G. H. 439 LÆTABITUR JUSTUS 63. zs.11. 2-3

Ví-gad majd az i- gaz az Úr-ban, és bí-zik ben-ne, dicsekedhet-nek mind

az e-gye-nes szí-vü-ek. (7.t.) † *

Hallgasd meg, Isten, az én panaszomnak /szavát, * az ellenség félelmétől mentsd meg a /lelkemet! Oltalmazz meg engem a rosszakarók gyülekeze/tétől, * és a gonosztevők sokasá/gától. **Ant.** Dicsőség az Atyának és /Fiúnak * és Szentlélek /Istennek. Miképpen kezdetben vala, most és /mindenkor * és mindörökkön örökké /Ámen. **Ant.**

Vagy:INTROITUS: D.U. 254b CLAMAVERTUNT JUSTI 33.zs. 18. 2.5.

Isten mindenképpen meghallgatja övéinek igaz könyörgését. De ő tudja, miként hallgassa meg úgy, hogy az leginkább javukra legyen. Amint Szent Ágoston tanítja: egyeseket úgy hallgatott meg, hogy az üldözést, a földi bajokat elhárította tőlük; másokat viszont elég erősnek látott, hogy a vértanúhalálon keresztül dicsőítse meg őket. Éppúgy, mint szent Fiát, aki könyörgött, hogy „múljk el tőle a szenvedés kelyhe”, - s íme, nem megmentette őt a kereszthaláltól, hanem feltámasztotta belőle.

Ki-ál-tot-tak az Úr-hoz az i-ga-zak, és meghall-gat-ta ő-ket,

és min-den szoronga-tás-ból ki-mentette ő-ket. (3.t.) *

Áldom én az Urat minden időben * és az ő dicsérete mindenkor /ajkamon.

Hívtam az Urat, és meghallgatott engem, * és minden háborúságomból kiragadott engem. *Ant.* Dicsőség az Atyának és Fiúnak * és Szentlélek /Istennek.

Miképpen kezdetben vala, most és mindenkor * és mindörökkön örökké /Ámen. *Ant.*

KYRIE: D.U. 412

Uram irgalmazz nekünk! Uram irgalmazz nekünk! Uram irgalmazz nekünk!

Krisztus kegyelmezz nekünk! Krisztus kegyelmezz nekünk!

Krisztus kegyelmezz nekünk!

Uram irgalmazz nekünk! Uram irgalmazz nekünk! Uram irgalmazz nekünk!

GLORIA: D.U. 422

Dicsőség a magasságban Istennek, és a földön békesség a jóakarató embereknek. Dicsőítünk téged, áldunk téged, imádunk téged, magasztalunk téged, hálát adunk néked nagy dicsőségedért, Urunk és Istenünk, mennyei Király, mindenható Atyaisten. Urunk, Jézus Krisztus, egyszülött Fiú, Urunk és Istenünk, Isten Báránya, az Atyának Fia, te elveszed a világ bűneit, irgalmazz nekünk; te elveszed a világ bűneit, hallgass meg könyörgésünket. Te az Atya jobbán ülsz, irgalmazz nekünk. Mert egyedül te vagy Szent, te vagy az Úr, te vagy az egyetlen Fölség, Jézus Krisztus, a Szentlélekkel együtt, az Atyaisten dicsőségében. Ámen.

GRADUALE: G.H. 440 DOMINE, PRÆVENISTI 20.zs. 4.3.

Elébe sietél, Uram, édességes áldásokkal, * fejére koronát tettél drága kőből.

V.) Szíve kívánságát megadtad neki, * és ajkának kéréseit nem tagadtad /meg tőle.

Fejére koronát... Elébe sietél...

Vagy: GRADUALE: D.U. 254b / 1 JUSTORUM ANIMÆ Bölcs 3, 1-2

Az Egyház a liturgiában a vértanú győzelmét ünnepli: a világ álbölcsességeivel szemben a dolgok igazi valóságát tárja elének.

R. Az igaz lelkek az Úr kezében vannak, * a gonoszok kínszája nem éri őket.

V.1) Szentjeidnek testét † vadállatok elé adták, * szolgálóid tetemét madarak /étkéül.

A gonoszok...

V.2) Az oktanok szemében † holtaknak tűnnek, * de ők már a béké/ben vannak.

A gonoszok... Az igaz lelkek...

Vagy:VÁLASZOS ZSOLTÁR:

Az Úr kiragadott engem * minden rettegésből. 34.zs. 9

ALLELUIA: JUSTUS NON CONTURBABITUR 36. zs.24.

Az igaz ember meg nem inog, * mert megszilárdítja őt az Úrnak keze.

Vagy: Boldog, aki a kísértést kiállja, † mert miután kiállta a próbát, * elnyeri az örök élet koronáját.

OFFERTORIUM: G. H. 448 ANIMA NOSTRA SICUT PASSER 123.zs. 7.1.4.5.6

Kiragadtatott a mi lelkünk, + mint a madár a vadászok töréből, *

R.) a tőr elrontott, és mi megsza/badultunk.

V.1) Ha az Úr közöttünk nem lett volna, vallja meg /most Izrael, †
ha az Úr közöttünk nem /lett volna... **R.)**

V.2) Megáradt patakon ment által a /mi lelkünk, †
örvénylő vizeken ment át a /mi lelkünk, †
áldott legyen az Úr, ki nem engedte, -
hogy foguknak martalé/ka legyünk. **R.)**

SANCTUS: D.U. 448

Szent vagy, szent vagy, szent vagy, mindenség Ura, Istene.

Dicsőséged betölti a mennyet és a földet. Hozsanna a magasságban.

Áldott, aki jön az Úr nevében. Hozsanna a magasságban.

AGNUS DEI: D.U. 461

Isten Báránya, te elveszed a világ bűneit: irgalmazz nekünk.

Isten Báránya, te elveszed a világ bűneit: irgalmazz nekünk.

Isten Báránya, te elveszed a világ bűneit: adj nekünk békét.

COMMUNIO: D.U. 254c JUSTORUM ANIMÆ Bölcs. 3, 2.3. 4-9

A szenvedés Isten kohója, mely kiéget belőlünk minden salakot. Nem kell-e hálásnak lennünk érte?

S nem éppen a szentáldozás pillanata-e, amikor a szenvedés és megdicsőülés gondolata a legtöbbet mondja nekünk?

Az i-gaz lel-kek Isten kezében van- nak, a gonosz kínszá-sa nem érin-ti őket.

Az ok-ta- la-nok holt-nak vé-lik ő- ket, de ők már a bé-ké-ben van-nak.

(1.t.) † *